

LEPOZNANSKI LIST.

Zlata hruška.

(Dragi del.)

(Dalje.)

O gospá, o ljubljena zvezda, o miljena luna, deva dev, roža rož, sreča sreč! zakaj si mi zginila se ne več prikazala, me v plak pogreznila? Tebe išem, po tebi gledam, tebe pričakujem, o luna lun zakaj si mi zginila?

Mi bije serce kot kladvo na naklo, mi solzi oko kot trava na jutro mi stoka gerlo kot bukev ob vetru; in oh ti se me ne usmiš, in oh ti me ne slišiš in oh ti se ne zmeniš. O deva dev daj se vmečiti, se terdoserčnosti odpovedati, se mi o luna lun! spet pokazati.

Ne hrepeni tak golob po golobici kot jez po tebi, ne tak natopir po slanini kot jez po tebi, ne tak venjen roža po večeru kot jez po tebi. Tako je moje hrepenenje po tebi kot skeržaka po rosi, Rusije po serbskim vojvodstvu, Dolenca po vinski kapljici in pisatelja Švedra po časti; taka moja želja po tebi kot želja uniračočiga po življenju, kot želja Anglije po avstrijskim srebru in zlatu, kot želja obupniga po samokresu. Oživi tedaj ogenj mojega duha; zbudi smert mojih oči; daj mi zopet obraza lepoto. V tebe verjem, v tebo zaupam, tebe ljubim, o luna lun daj se mi spet prikazati!

Jutro pride za jutram, poldne za poldnem, večer za večeram in noč za nočjo; in jez sedim tu in žalujem in nit življenja se mi vidama terga. Čuj tedej moje plakanje, končaj moje žalovanje in pridi, pridi o moja gospá Obervodolga — okažar!

Dan bo pretekkel za dnevom in noč za nočjo pa v svoji žalosti jez umerjem, preden sedma zarja zasiže. Skoz to lukno mi bo zginila duša, iz te tnale se truplo zvernilo in žalovaje bode zlato- in srebrogrivec razgetal: Strežnik nam je poginil, nas zapustil, le spomin nam ohranil. Nesreča pridi nad vas, neusmiljena deva in slasti nate, gospa Obervodolga — okožar. Kdo nas bo tako izverstno zdaj čakal, nam kopita čedil; tak obilno nam pičo dajal? O kuga nad te Obervodolga — okažar, ki si nam Radovedca vmorila.

Tako je žaloval Radovedec in britke solze so se pocedile ne sicer gospej, pa saj zlatino in srebernogrivastimu konju pri jaslih. Tako v serce se jima je vsmilil, de mu s celo svojo umnostjo pomagati skleneta. Povesta mu narpopred, kako se vrata tudi od znotraj odpro, potem mu svetjeta: do bližnje nedelje čakati; zakaj ta dan gre oblastnica v cerkev in nju eden tudi z njim tje podirja, de se mu vroča želja dopolni in ljubljeno vidi. Radovedec posluša; nedelja pride; gospa odide:

in tudi vrata stalne se zdajci odpro: — urno kot oblak v viharju zadirja zlatogrivec z Radovedcam v cerkev. Po čemur je hrepenel, je ta zdaj dosegel: od obličja do obličja oblastnico vidi. Po poznejih naznanilih je bila ona sicer sem ter tje nekoliko pegasta in tudi med njenimi zobmi je bil eden, ki se je, kar dolgost zadene, posebno izversten imenovati smel, pa kaj so take in še večji napeke zaljubljenim mar? Ljubijo oni deklico z rudečimi lasmi in sivimi očmi tak imajo zanje le rudeči lasje in sive oči lepotijo, in čerki kodri in vijoli v leskečih obrazih so takim zaljubljenim clo stud in gerdoba. Tak čas beži, čert za četerjo se steče, dve uri boste skoraj minuli. Vender se Radovedcu maša prehitra zdi, veliko premalo se mu je pridigar naučil in celo opravilo mu je vse prenaglo in prepoversno. Preden je žegen dan, jo zlatogrivec zarezgeče. S težkim sercam čuje Radovedec, pa varnost veleva; zakaj gotovo gorje in nar menj huda zamera ga čaka, ko bi ga oblastnica domu grede vidila. Tedej se premaga, zasede in odjaha, pa terden sklep mu je v sercu, koj ko bi perva nedelja prišla; lahko hojo ponoviti.

(Dalje sledi.)

Odgovorni vrednik: Dragotin Melcer. — Založnik in tiskar Jožef Blaznik.

Vradni list št. 68.

št. 2955.

Konkurz.

(185.) c 3

C. k. okrajno poglavarstvo s tem naznani: Da so pri tem okrajnem poglavarstvu tri stopnje za okrajne služabnike z letno plačo po raznosti stopnje z 220, 206 in 182 gold. spraznjene. Kraj stanovanje se bo še le odločil.

Kdor se za to stopnjo oglasi, se ima spričativ prošnji v dozdajni službi, zadržanju, znanosti nemškega in slovenskega jezika, kakor o pisanju obeh ali saj nemškega jezika, in poslednič terdni telesni postavi do 25. oktobra 1851 pri tej vradni.

C. k. okrajno poglavarstvo v Postojni 7. oktobra 1851.

Mac Neven.

Razglas.

(181.) 3

c. k. deželne komisije za oprostenje zemljiš na Kranjskim od 17. septembra 1851 št. 10/F. D. zastran vplačanja odškodnih kapitalov, ki 5 gold. ne presežejo, ali ostalih zneskov enačih kapitalov.

Na podlagi §. 5. ces. patenta od 11. Aprila 1751 derž. zak. št. 83 je po zaslišanju c. k. deželna poglavarja in deželne komisije za oprostenje zemljiš in vsled posvetovanja c. k. ministerskiga svetovavstva nar manjši znesik (ali „minimal“) pod kteriga se morajo oprostivni kapitali, ali ostanki enačih kapitalov v dobi dveh let od dolžnih poplačati za kranjsko kronovino na pet goldinarje C. M. določen bil; pri spoznanju, kakošni oprostivni kapitali pod tisti „minimal“ spadajo, imajo od deželne komisije za oprostenje zemljiš za vprašanje odškodnim vundani predpisi za vodilo služiti.

Ravno tako se mora od oprostivnih kapitalov visokejšiga zneska zavoljo ložejiga obrajta, kar po razdelanju z minimalnim številam na gold in krajcarjih ostane, od dolžnih v dobi eniga leta plačati; s tem se pa njim po §. 7 pat. od 11. Aprila 1851 dostoječa pravica na dolžni kapital tudi kaj več plačati nikakor ne okrači.

Kar začetik omenjeniga dva- in enoletniga obroka zadene, je že v §. 5. pat. od 11. Aprila 1851 določeno.

Pričujoče določila se vsled visociga dopisa gospoda ministra notrajnih opravil od 8. septembra 1851 št. 17,046 očitno na znanje dajo. —

C. k. ministerski komisar in predsednik
Dr. Karl Ulepič.

Inšpektor:
Dr. A. Schöppl.

št. 4658.

O z n a n i l o.

(185.) c 3

Občinsko svetovavstvo tega glavnega mesta je dozdajno štantnino pre naredil in zanaprej sledečo štantnino vstanovil:

Š t a n t n i n o

ktero ima v c. k. deželnem glavnem mestu Ljubljani na vsakdanjih in tedenskih somnjih proti prejemi Valor-Listov vsak prodajavec plačevati.

Zaznamovanje reči	P l a č a v d e n a r j u								Od množine pod čez petdeset	Opomba.	
	od voza z		enega sežnja	enega stojšica	enega soda	enega koša	enega kurnika	enega živinčeta			ene vreče
	eno vpreženo živino	dvema vpreženima živinčetama									
od kterih je treba štantnino odrajtovati											
Jajca	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	
Krompir, repa, korenje, pesa itd. zelje in natreseno sadje	3	5	—	—	—	—	—	—	—	—	
Meso vsake sorte	6	—	—	6	—	—	—	—	—	—	
Lan	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	
Žito	5	10	—	—	—	—	—	—	—	—	
Perutnina	—	—	—	—	—	2	2	—	—	—	
„ skupoma	—	—	—	—	—	—	—	—	5	10	
Med	5	10	—	2	—	—	—	—	—	—	
Reči iz lesa	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	
Ježice	5	10	—	—	—	—	—	—	—	—	
Sir	—	—	—	5	—	—	—	—	—	—	
Moka	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	
Sadje suho	5	10	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lončarska roba	—	—	—	3	—	—	—	—	—	—	
Vino	10	20	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brinove jagode	3	6	—	—	—	—	—	—	—	—	
Derva	1	3	3	—	—	—	—	—	—	—	
Les za stavbe	4	6	—	—	—	—	—	—	—	—	
Dile	4	6	—	—	—	—	—	—	—	—	
Apno	4	6	—	—	—	—	—	—	—	—	
Oglje	4	6	—	—	—	—	—	—	—	—	
Seno, slama in stelja	5	8	—	—	—	—	—	—	—	—	
Prasčki	—	—	—	—	—	—	—	1/3	—	—	
Odebeljeni prešiči	—	—	—	—	—	—	—	6	—	—	
Prešiči za rejo	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Vse drugo, ki ni tukaj napeljano brez razločka	3	5	—	—	—	—	—	—	—	—	

Se le od prodanih odebeljenih prešicov in tistih, ki so za rejo, pobira, nasproti pa za vaganje prešicov nič ni plačati.

Kar se s tem pristavkam sploh naznani, de ima štantnina 1. novembra t. l. v moč stopiti.

Mestno poglavarstvo v Ljubljani 28. septembra 1851.